

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/120/2017
Identifikačné číslo spisu:	1109237518
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1109237518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B. bývajúcej v K., proti žalovaným 1/ M. bývajúcemu v K. a 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, o určenie bezpodielového spoluvlastníckeho práva k hnutelným veciam a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 278/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2016 sp. zn. 7 Co 107/2016, 7 Co 108/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uzneseniami z 31. marca 2015 č. k. 8 C 278/2009-223 a 8 C 278/2009-224 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní odstránila vady jej podaní doručených súdu 24. júla 2014, resp. 26. januára 2015.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. mája 2016 sp. zn. 7 Co 107/2016, 7 Co 108/2016 odmietol odvolania žalobkyne proti uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, keďže smerovali proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je odvolanie prípustné.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie je „právne nesprávne, neobjektívne, nepreskúmateľné, arbitrárne, tendenčné. Taktiež sa domnievam, že boli porušené moje základné ľudské práva garantované Ústavou SR, keďže mi nebolo dodnes doručené oznámenie o pridelení veci sudcovi na krajskom súde, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, bolo zmarené moje právo včas sa vyjadriť k osobe sudcu, uplatniť ihneď námietku zaujatosti. Preto vzniká dojem, že vec nebola pridelená náhodným výberom, a rozhodoval zaujatý sudca“.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie podala za účinnosti CSP v stanovenej

lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená (§ 429 ods. 2 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu; dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (m. m. I. ÚS 4/2011).

6. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

8. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP (ako je tomu nepochybne aj v danej veci), dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Pokiaľ odvolací súd nemôže vo veci rozhodnúť meritórne, pretože sú tu také prekážky, pre ktoré nemohol žalobu prejednať, konanie končí procesným rozhodnutím bez toho, aby vec vecne prejednal.

13. V danom prípade žalobkyňa napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým boli odmietnuté jej odvolania proti uzneseniam súdu prvej inštancie, ktorými bola žalobkyňa vyzvaná na odstránenie väd jej podaní doručených súdu 24. júla 2014, resp. 26. januára 2015, s ktorými sa s predmetom sporu nenakladalo. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. O žalobe žalobkyne o určenie bezpodielového spoluvlastníckeho práva k hnutelným veciam, určenie užívania spoločnej veci a určenia neplatnosti poisťných zmlúv súd naďalej koná.

14. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

15. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania uvádzaná žalobkyňou z § 420 CSP nevyplýva.

16. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k namietanej procesnej nesprávosti.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.